

Bilag 10.

LANDBRUGSMINISTERIET

København, den 28. november 1972.

Landbrugsministerens kommentarer til skrivelse af 23. november 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger (bilag 9).

I tilknytning til mine svar på de af udvalget stillede spørgsmål nr. 1 — 19 skal jeg bemærke følgende til de synspunkter, der er anført i fællesskrivelse af 23. november 1972 fra De samvirkende danske Landboforeninger, Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger:

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig, at der er behov for det snævrere mulige samarbejde mellem landbrugsministeriet og erhvervet i forbindelse med Danmarks deltagelse i det landbrugspolitiske samarbejde i EF. Det er for at formidle dette samarbejde, at regeringen i lovforslaget har foreslået at nedsætte et rådgivende udvalg med repræsentanter for erhvervsorganisationerne m. fl. som medlemmer samt desuden vil nedsætte et antal brancheudvalg og et udvalg til behandling af strukturpolitiske spørgsmål.

Hovedopgaven for det udvalg, der skal nedsættes efter § 2, skal efter min opfattelse være at rådgive landbrugsministeriet og regeringen i de landbrugspolitiske spørgsmål, der behandles i Rådet i Bruxelles, men udvalget skal også følge og rådgive om den hjemlige administration, der varetages af direktoratet for markedsordningerne og supplerende danske ordninger. Jeg har vanskeligt ved at forstå forskellen mellem rådgivende og indstillende. En indstilling kan naturligvis aldrig binde regeringen og kan derfor kun få karakter af et råd eller forslag.

Jeg mener ikke, at det, som anført af organisationerne, vil være en naturlig opgave for udvalget at behandle spørgsmål vedrørende støtte fra landbrugsfondens udviklingssektion. Disse spørgsmål hører efter min vurdering hjemme i det strukturpolitiske udvalg, som tænkes nedsat.

Jeg kan tilslutte mig, at udvalget med forbehold om ministerens tilslutning har

besluttende myndighed vedrørende anvendelsen af afgiftsmidler, der fremkommer i henhold til lovforslagets § 4. Det tilføjes, at udvalget ikke kan disponere fuldstændig frit over midlerne, idet provenuet af produktionsafgifter, der er fastsat i lov, efter EF's bestemmelser betragtes som statsmidler og kun må anvendes med de begrænsninger, der gælder for statsstøtte efter EØF-traktaten. Den begrænsning, organisationerne selv omtaler, vedrørende anvendelsen af provenuet af afgifter på importen, er kun én af begrænsningerne. Det er derfor nødvendigt, at staten har indseende med, hvad midlerne anvendes til.

Spørgsmålet om udvalgets sammensætning har regeringen taget stilling til i lovforslaget, og jeg ser ingen anledning til at ændre dette standpunkt i det omfang, der er tale om et rådgivende udvalg.

Jeg ser heller ingen anledning til at nævne de i lovbemærkningerne forudsætte brancheudvalg i loven. Brancheudvalgene bør være små udvalg for at kunne fungere effektivt, men det vil formentlig ikke være hensigtsmæssigt at lægge for stive rammer for, hvem de skal omfatte. Forslaget om, at brancheudvalgenes medlemmer skal deltage i møder i forvaltningskomiteerne i Bruxelles, kan de danske myndigheder ikke tage stilling til alene, da vi må acceptere de bestemmelser, der gælder om deltagelsen i de fælles EF-organer. Det ville være særdeles ønskeligt, om vi kunne inddrage erhvervsrepræsentanternes sagkundskab i EF-arbejdet ved at medtage dem i de danske delegationer, men dette er ikke muligt efter de gældende regler i EF. Vi har indhentet oplysninger om repræsentationen fra de andre EF-lande og har siden begyndelsen af oktober i år selv været repræsenteret som obser-